

Η πτώση της Πόλης στους Τούρκους το 1453 μ.Χ μετά από 1.100 περίπου χρόνια ζωής!

Κατά τα 1.100 χρόνια ζωής της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας, η Κωνσταντινούπολη είχε πολιορκηθεί αρκετές φορές αλλά μόνο μία φορά είχε πέσει στα χέρια των εχθρών. Είναι συγκλονιστικό το πώς άντεξε τόσες επιδρομές από βάρβαρους λαούς και από πολλές άλλες φυλές και όμως τόσα χρόνια δεν την είχε κατακτήσει κανείς. Επί 1.100 χρόνια ήταν η μεγαλύτερη και πιο δυνατή αυτοκρατορία. Όταν παρουσιαζόταν οικονομικό πρόβλημα ανέκαμπτε, όταν εμφανιζόταν κάποια καινούργια απειλή αμυνόταν επιτυχώς κι όμως οι Οθωμανοί κατάφεραν να κυριέψουν την Πόλη των πόλεων, τη Βασιλεύουσα.

Το Βυζάντιο ήταν ήδη εξασθενημένο και διαιρεμένο τους τελευταίους δύο αιώνες. Η Άλωση του 1204 από τους Σταυροφόρους και αργότερα, μετά την επανάκτησή της το 1261, οι πολιτικές και θρησκευτικές έριδες, η αδυναμία βοήθειας από τη Δύση, η άσχημη οικονομική κατάσταση και η φυγή ανθρώπινου δυναμικού, οδήγησαν στη σταδιακή εξασθένηση και συρρίκνωση. Έτσι από μια πανίσχυρη αυτοκρατορία το Βυζάντιο είχε καταλήξει σε μια αυτοκρατορία των Στενών. Αποτέλεσμα όλων αυτών ήταν η άλωσή της.

Ο ελληνισμός που τους προηγούμενους αιώνες ήταν παγκόσμια δύναμη και ίσως το πιο πολιτισμένο κομμάτι της ανθρωπότητας ξαφνικά βρέθηκε χωρίς την πρωτεύουσά του, χωρίς το μικρασιατικό πληθυσμιακό στήριγμά του και την πολιτιστική και θρησκευτική του πυξίδα.

Οι λόγιοι του Βυζάντιου κατέφυγαν στη Δύση και βοήθησαν στο νέο ξεκίνημα της ανθρωπότητας, την Αναγέννηση. Ο ελληνισμός σχεδόν ποτέ δε συνήλθε από το χτύπημα, ακόμη και σήμερα είναι ο μοναδικός βαλκανικός λαός που δεν απελευθέρωσε την πρωτεύουσά του.

Οι λαϊκοί μύθοι, τα δημοτικά τραγούδια και τα μοιρολόγια δείχνουν τα συναισθήματα που κατέλαβαν τους Ρωμιούς και τον πόνο που προκάλεσε η πτώση της χιλιόχρονης αυτοκρατορίας. Μέσα στους αιώνες ο λαός πορεύτηκε με την ελπίδα « πάλι με χρόνια με καιρούς πάλι δικά μας θα' ναι!»

Σπύρος Ευαγγελάτος, Β1